

உலக யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து சோவியத்தின் உருவாக்கம், உலகளவில் ஒரு அதிர்வலை சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஏற்படுத்தியது. காலனிகளில் இருந்து செல்வங்களான அபகரித்து வந்த மனோகின் நலன்களில், இது ஒரு அதிர்வலை உருவாக்கியது. சோவியத் உலகில் மிகவும் தனித்துவமான, சூரண்டலுக்கு எதிரான, உழைக்கும் வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தில் இருந்தமையால், மனோகின் காலனிகள் எங்கும் கடுமையான கொந்தளிப்பான சர்வதேச நிலைக்கு சனென்றது. காலனிய மக்கள் தமது சொந்த விடுதலையில் புதிய நம்பிக்கைகளை பெற்று, போராட்டத்தொடங்கினர். உழைக்கும் மக்களின் சொந்த அதிகாரத்தை கோரும் சர்வதேச நிலைமை, உழைப்பையே சூரண்டி வாழ்ந்த மனோகின் நவீன போக்கு பலத்த அடியாக இருந்தது.

இதேநேரம், மனோகின் உள்ளும் கடுமையான வர்க்கப் போராட்டங்களால் மூலதனம் எதிர்கொண்டது. மனோகின் மக்கள் தமது உழைப்பின் மீதான உரிமையைக் கோரியதுடன், தமது சொந்த அதிகாரத்துக்காகவும் போராடினர். மற்றைய நாடுகளை சூரண்டுவதையும், காலனிகளை வதைத்திருப்பதையும் கண்ட எதிர்த்தனார். இந்த சர்வதேச பொது நிலைமை, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முடிவில் பல காலனிகள் மனோகில் இருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு வழிவகுத்தது. மறுபக்கத்தில் காலனிகளை தமது பொம்மை ஆட்சிகள் மூலம் கைமாற்றிவிட்டு செல்ல வணேடிய நிலைமை மனோகின் மூலதனத்துக்கு ஏற்பட்டது. காலனிகளைத் தக்கவைக்க சில நாடுகளில் கடுமையான யுத்தத்தில் மனோகின் ஈடுபட்டது. ஒரு கொந்தளிப்பான சர்வதேச நிலைமையை சோவியத்தின் உருவாக்கம், மூலதனத்துக்கு ஏற்படுத்தியது. பரந்துபட்ட ரீதியில் உழைக்கும் மக்கள், இந்த நிலைமையால் கொஞ்சம் மீச்சுவிட்டு, தம்மை ஆசுவாசப்படுத்தினர். இதனால் மனோகின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஒரு கடுமையான நெருக்கடி உருவானது. மனோகின் தொடர்ச்சியான பல இழப்புகளை சந்திக்க வணேடிய நிலை ஏற்பட்டது. தசேங்களின் தசேய உற்பத்திகளை முன்னிலைப்படுத்திய உற்பத்திகள், சர்வதேச வர்த்தகத்திலும் எதிரிச் சலிட்டது. மனோகின் சார்ந்த சர்வதேச வர்த்தகப் போக்கை மறுதலிக்கும் போக்கு, பொதுவாக உற்பத்தி சார்ந்து எழுந்தது. உலகளவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி உள்நாட்டிலும் பிரதிபலித்தது.

அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் முதலீட்டு மூலதனத்துக்கு லாப வீதங்கள் 1966 இல் 13.4 சதவீதமாக இருந்தது. இது 1976இல் 9.2 சதவீதமாக குறைந்து போனது. அமெரிக்காவின் நிதி மூலதனம் அல்லாத மூலதனத்தின் இலாபவீதம் 1963இல் 15.5 சதவீதமாக இருந்தது. இது 1967இல் 12.7 சதவீதமாகவும், 1971இல் 10 சதவீதமாகவும், 1978இல் 9.7 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சிகண்டது. 1965இல் லாப வீதங்கள் தசேய வருமானத்தில் 14 சதவீதமாகவும், 1970 இல் 8.8 சதவீதமாகவும், 1980இல் 8.2 சதவீதமாகவும், 1982 இல் 6.7 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சிகண்டது. ஏகாதிபத்திய மூலதனத்துக்கு சர்வதேச ரீதியாகவும், உள்நாட்டிலும் கண்ட ஒரு தொடர் நெருக்கடி உருவானது.

2 / 7

நஞ்சிடுவதை பதிப்படியாக மிகவும் திட்டமிட்ட வகையில் தொடர்ச்சியாக, நவீனமாகச் செய்தனர். அதியர் தொழில்நுட்பத்தை இதற்காகவே உற்பத்தி செய்தனர். இதன்போது உற்பத்தி மீதான கட்டுப்பாட்டையும், வரி அறவிடுவதையும் தடுக்கும் சட்டவிதிகளை தசேங்களின் மீது ஏகாதிபத்தியம் திணித்தனர். உழைக்கும் வர்க்கத்தை உயர்ந்த பட்சம் சூரண்ட அனுமதிக்கும் வகையில், சட்டதிட்டங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. இந்த உயர்ந்த பட்ச நிபந்தனைகளுடன் சூதந்திரமான ஏற்றுமதி மையங்களை 1980இல் உலகின் பல பாகத்திலும் நிறுவப்பட்டது. சூங்கவரிக்கு உட்படாத ஒரு பிரதேசத்தை உருவாக்கி, அன்னிய நாட்டில் இருந்து வரும் பொருட்களுக்கு மதிப்பேறி (கூறனைத் து ஒரு மாறுதலுடன்) மீள ஏற்றுமதி செய்தல் இந்த பிரதேசத்தின் கூறிப்பான நடவடிக் கையாகும். இப்படி 1981இல் ஆசியாவில் 24 ஏற்றுமதி மையங்களும், மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய தரகைக் கடலில் 10ம், ஆப்பிரிக்காவில் 4ம், லத்தீன் அமெரிக்காவில் 15ம், கரிபியன் பிராந்தியத்தில் 4ம் நிறுவப்பட்டது. இங்கு மனித உழைப்பு வரையறைப்பின் சிறையாடப்பட்டதுடன், உற்பத்திக்கு வரிவிலக்கு உள்ளாகியது. இப்படி தொடங்கிய நவீன சிறையாடலே, இன்று கூறித்த பிரதேசங்களை கடந்து வரையறைப்பின் சிறையாடலுக்கு மொத்த தசேமே ஏற்றுமதி மையங்களாகிவிட்டது. தசேங்களின் உற்பத்தி ஆற்றலை நலமிடத்து, சில பணக்கார நாடுகள் உற்பத்தி ஆற்றலை கட்டுப்படுத்துதலுக்கின்றன. அதாவது விதையில் மலட்டுத்தனத்தை உருவாக்கி விதை மீதான கட்டுப்பாட்டை கைப்பற்றி வரும் ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆதிக்கம்போல், தசேங்களின் உற்பத்தி ஆற்றலை மலடாக்குகின்றனர். தசேங்களையே வெறும் உற்பத்தி கருவியாக மாற்றுகின்றனர். உற்பத்தி மீதான ஆற்றலை ஏகாதிபத்தியங்கள் தமதாக் கிவிட்கின்றனர்.

உண்மையில் உற்பத்தி மட்டுமின்றி சர்வதேச வர்த்தகமும் ஏகாதிபத்தியமயமாகியதுடன், தசேங்களின் சூயடேசத்தை தன்மனை மலடாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 1980இல் உலகளவில் வணிகத்தில் ஈடுபட்ட நாடுகள் 28 சதவீதமாக இருந்தது. இது 1986இல் 19 சதவீதமாக கூறனைத் து போனது. எங்கும் ஒரு வர்த்தக அராஜகத்தை ஏகாதிபத்தியம் உருவாக்கியது. தசேங்களின், தசேய உற்பத்திகளின் பன்மத்தை தன்மையை அழித்து வருவதுடன், ஒற்றைப் பொருளாதாரத்தை திணித்து தசேயத்தின் அடிப்படையான பலத்தையே சிதைத்தனர், சிதைக்கின்றனர். ஒற்றைப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்ட தசேங்களின் தசேய தலைவிதியை, சர்வதேச சந்தையில் முட்டி மோதல் பண்ணுவதுடன், நாட்டையே அடமைமானமாக எழுதி கறைநாட்டு போடவதை வாய்க்குகின்றனர்.

தசேங்களின் தலைவிதியை தற்கொலை செய்யத் துண்டும் வகையில், சர்வதேச வர்த்தகம் என்பது இன்று மிகப் பெரிய ஒன்றாக மாற்றிவிட்டது. அதாவது அபிநிலையில் உள்ள மனிதர்களின் தவேகளை மறுக்கும் அதிகாரம் தான் வர்த்தகம். இதற்கு வேறு விளக்கம் கிடையாது. பகிரந்து உண்ட மனிதன், இன்று ஒருவனையொருவன் குழிபறித்தே உண்கின்றான். இந்த நாகரிகத்தின் பெயர் தான் வர்த்தகம். இதனைத் தான் சூதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகம் என்று, இன்று அரசியல் பொருளாதாரம் விளக்குகின்றது. நவீன சிந்தனைகள் அனைத்தும் இதற்குள் தான், தம்மதை மலடாக்கி சந்தைப்படுத்துகின்றன. நவீன சிந்தனைகள் என்று உற்பத்தியாகும் தத்துவங்கள்,

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 10 October 2006 18:56 -

மனித உழைப்பைச் சார்ந்த உழைப்புத் துறை எதிர்ப்புத்திட்டம். மாறாக அதன் மலர் தான் பரிணமிக் கின்றது.

மனித உழைப்பைச் சார்ந்த உழைப்புத் துறை, மிகப்பெரிய ஒரு பித்தமாகவே அடக்கப்பட்ட போத்தலில் இருந்து வளிக் கிளம்புகின்றது. 1990இல் அன்னியச் சலாவணி வர்த்தகம் ஒரு நாளாகக் 15,00,000 (15 லட்சம்) கோடி டாலராக இருந்தது. இது 1986 உடன் ஒப்பிடும் போது எட்டு மடங்கு அதிகமாகியது. அதாவது 1.87 லட்சம் கோடி டாலராக 1986இல் காணப்பட்டது. வாங்கி விற்கும் தரகாச் சந்தை மிகப் பிரமாண்டமான ஒன்றாக மாறியது. அத்துடன் வர்த்தகத்தின் மற்றொரு உண்மை பளிச்சென்று வளிக் கிளம்பியது. 1995இல் உலக வர்த்தகத்தில் மீண்டும் ஒரு பகுதி பன்னாட்டு நிறுவனங்களாக இடையில் நடைபெற்றது. இது தொடர்ந்து மீண்டும் வர்த்தகம் உறுதியான நிலையைப் பின்பிடித்தது. ஐ.நா அறிக்கை ஒன்றின் படி 1990இல் பொருட்கள் மற்றும் சேவைத் துறை வர்த்தகம் 3.3 பில்லியன் (3,30,000 கோடி) டாலராகும். இதில் 1.1 பில்லியன் (1,10,000 கோடி) டாலர் உள்சுற்று தரகா வியாபாரமாகும். தரகா வர்த்தகம் என்னும் உள்சுற்றில் மிகப்பெரும் வர்த்தகக் கொள்ளை அடிக் கப்படுகின்றது. உற்பத்திகள் நேரடியாக மக்களின் சென்று அடையவில்லை. இங்கு இடத்தைத் தரகரிடம் பல தரம் அவகாசமாகின்றன. இதன் மீலம் பொருட்களின் விலை பல மடங்கால் அதிகரிக்கின்றது. விற்பனையும் உழைப்பிற்கும் இடையில், ஒரு சங்கிலித் தொடராகவே கொள்ளை அடிக் கப்படுகின்றது. உழைப்பவனின் காலிக் கும் விற்பனையும் இடையில் இடத்தைத் தரகர்களால் ஏற்படும் இடவெளி, உழைப்பவனின் நுகர்வையே இல்லாது ஒழிக்கின்றது. அதாவது உற்பத்திச் செய்தவன், அதைத் தானே நுகர்வது என்ற அடிப்படையான இயற்கை விதியில், சரேக்கையாக இடையில் ஒரு பெரும் கொள்ளைக் கட்டிடம் புகுந்து கொள்கின்றது. உழைப்பவனிடம் இருந்து உற்பத்தியை அபகரித்து, பல இடத்தைத் தரகர்கள் மீலம் உற்பத்திச் செய்தவனுக்கே விற்பனைக் கொள்ளையடிப்பவனின் ஒழுக்கமே வர்த்தகமாகின்றது.

இந்த வர்த்தக ஒழுக்கத்தை மார்க்ஸ் புல்லுருவிக் கட்டிடம் என்றார். மீலதனத்தில் மார்க்ஸ் "செய் பண்டவற்றத்திச் செய்முறையில் மீலதனமானது உழைப்பின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது." அதாவது உழைப்பாற்றல் செயல் ஈடுபாட்டின் மீது அல்லது பாட்டாளி மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. மீலதனம் ஆள்வடிவம் பெற்ற முதலாளி, பாட்டாளி ஒழுங்காக விலைச் செய்கின்றானா, போதிய அளவு ஆற்றல் செறிவுடன் விலைச் செய்கின்றானா என்பதைக் கவனித்துக் கொள்கின்றது. இப்படி உழைப்பின் மீது மீலதனம் என்ற முதலாளி என்னும் ஆள்வடிவம் பெற்று உழைப்பவனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. உழைப்பவனின் உற்பத்தியை முதலாளி எடுத்துக் கொண்டு, அதை வர்த்தகமாக சந்தையில் பல இடத்தைத் தரகர்கள் மீலம் சந்தைப்படுத்தும் போது, பெருமடையில் ஒரு புல்லுருவிக் கட்டிடம் உழைப்பின் மீது ஆதிக்கத்தையும், சார்ந்தலையும் கட்ட நடத்திவிடுகின்றது.

5 / 7

	1950 சதவீ ததத்தில்	1998
சதவீ ததத்தில்		
சனத்தொகை அதிகரிப்பு	2	142
உற்பத்தி அதிகரிப்பு	9	602
ஏற்றுமதி அதிகரிப்பு	24	1769

மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு 1948 உடன் ஒப்பிடும் போது 1950 இல் 2 சதவீ தத்தாலும், 1998 இல் 142 சதவீ தத்தாலும் அதிகரித்தது. ஆனால் உற்பத்தி 9 சதவீ தத்தாலும் 602 சதவீ தத்தாலும் அதிகரித்தது. ஏற்றுமதி 24 சதவீ தத்தாலும் 1769 சதவீ தத்தாலும் அதிகரித்துள்ளது. இவ்வகைகளில் நிர்வாகமாகி விடுகின்றது. உற்பத்தி அதிகரிப்பு சிலரிடம் குவிவதையும், நுகர்வு சில பிரிவினருக்கு மட்டும் அதிகரித்துச் சென்றதையும் காட்டுகின்றது. மக்கள் உற்பத்தி மீ தான கட்டுப்பாட்டை இழப்பதுடன், நுகர்வின் அளவை இழப்பதையும் ஏற்றுமதி தெளிவாகி விடுகின்றது. வறுமையைக் குறைக்க மக்கள் தொகை அதிகரிப்பே காரணம் என்று கருதும் அறிவின் புரட்டலுக்கு, இது நிரூபிக்கவோ சவால் விடுகின்றது. 1948 உடன் 1998 யை ஒப்பிடும் போது சனத்தொகை 142 சதவீ தத்தால் அதிகரித்தது. ஆனால் உற்பத்தி 602 சதவீ தத்தால், ஏற்றுமதி 1769 சதவீ தத்தாலும் அதிகரித்த இக்காலத்தில், வறுமையை எதிர்நிலை அதிகரித்துள்ளது. வறுமையைக் கான காரணம் சனத்தொகை அல்ல. மாறாக உற்பத்தி மீ தான கட்டுப்பாட்டை மக்கள் இழப்பதும், மக்களின் நுகர்வு ஏற்றுமதியாவதும் அடிப்படையான சமூக காரணமாகும். மலேசியாவுடனான பயன்பாட்டும் 12000 பொருட்களில் 8,000 வடிவமண்டல நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதாக உள்ளது. சிலை வத்தை சிலர் குவிப்பது மட்டுமல்ல, அதை மூழ்கியாக சிலர் நுகர்வதும் கட்ட உலகமயமாதலின் உள்ளடக்கமாகும். இந்த உள்ளடக்கத்தை ஆழமாக உலகமயமாக்குவதே, சூதந்திரம் மட்டுமின்றி ஜனநாயகமாகவும் உள்ளது.

இந்த ஏற்றுமதி, நுகர்வும் எப்படி மக்களிடம் இருந்து சிறையாடப்படுகின்றது என்பதை உலகின் மிகவறிய நாடுகள் ஊடாகப் பார்ப்போம். ஜின்பேசு (கிழக்காப்பிரிக்க நாடு) என்ற நாட்டின் தேசிய வருமானத்துடன் ஒப்பிடும் போது அவர்களின் கடன் 417 சதவீ தமாக இருந்தது. மால்டினிகின் (கரிபியன் தீவு) கடன் 240 சதவீ தமாகவும், லாவோஸின் (ஃணிசன்) கடன் 205 சதவீ தமாகவும் இருந்தது. இப்படி மிக அதிகக் கடன் உள்ளதும், அதிக வறுமையில் உழலும் 49 நாடுகள் உலகில் இருந்தன. ஆனால் 2000 ஆண்டில் உலகளவிலான மொத்த முதலீடு 1,10,000 கோடி டாலராக இருந்த அதே நேரம், 520 கோடி டாலர் மட்டுமே (0.5 சதவீ தம் மட்டுமே) இந்த நாட்டில் முதலிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த 49 நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 50 சதவீ தம் கனடா, அமெரிக்கா, ஜப்பானுக்குச் செல்ல மிகுதி ஐரோப்பாவைக் குறைத்துச் செல்லுகின்றது. நாட்டின் கடன் சொந்த தேசிய வருமானத்தையும் தாண்டிச் சென்றுள்ள நிலையில், வட்டி மற்றும் மீள்கொடுப்பனவாகக் கருதும் மக்களிடம் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பிடிங்கி (பறித்து) ஏற்றுமதியாகின்றது. அதை நுகர்பவர்கள் மறைக்கத்தியவராக இருப்பது மட்டுமின்றி, இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை சிலர் கட்டுப்பாட்டில் அதன் மூலம் சிலை வத்தைக்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 10 October 2006 18:56 -

குவிப் பவர்களும் மறே கத்தியவரே. இதன் மஹம் இந்த நாடுகளில் வறுமனை
பெருக்கெடுக்கின்றது. மக்களின் நுகர்வின் அளவு ஏற்றுமதிக் காக அன்றாடம்
கூறநதது சலெல்லுகின்றது.

இதன் மஹம் உழைப்பின் மீதும், உற்பத்தி மீதான கட்டுப்பாடுகளும் மறே கின்
கைகளில் குவிந்து சலெல்லுகின்றது. உதாரணமாக 19952002கும் இடபைபட்ட காலத்தில்
அமெரிக்கா உலக பொருளாதாரத்தின் பங்கு 323 சதவீதமாக அதிகரித்தது. அதநேரம்
உலகெங்கும் இருந்து உள்ள நாட்டில் உற்பத்தியின் குவிப்பு அமெரிக்காவில் 96
சதவீதமாக அதிகரித்தது. எங்கும் ஒரு அராஜகத்தை உருவாக்குவது, உலகமயமாதலின்
உள்ளடக்கமாகும். மறே கு வளியில் உள்ள நாடுகளின் வீழ்ச்சி துரிதகதியில்
நடக்கின்றது. உலகில் தனிமனித வருமானம் 900 டாலருக்கு கூறநத நாடுகளின்
எண்ணிக்கையை 1971 உடன் ஒப்பிடும் போது, 2001இல் இரண்டு மடங்கு
அதிகமாகியது. இந்த நாடுகளின் கடனோ 15,000 கோடி டாலராகும். ஆகக் கூறநத
நடுத்தர தனிநபர் வருமானம் 278 டாலராகும். அதநேரம் பணக்கார நாடுகளின் தனிநபர்
வருமானம் 25,000 டாலரை விட அதிகமாகும். இந்த நாடுகளில் 74 சதவீதமான
மக்களுக்கும் மருத்துவ வசதி கிடையாது. 50 சதவீதமான மக்களுக்கு பாடசாலை வசதி
கிடையாது. 43 சதவீதமான மக்களுக்கு குடிக்கும் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த
மக்களின் சராசரி ஆயுள் 51 வயதாகும். இப்படி மக்களின் பணங்களின் மலேதான்
உலகமயமாதல் தன்னை சமூகமடைபடுத்துகின்றது. இந்த உலகமயமாதல் உலகில் 10
சதவீதமான மக்கள் உலக வருமானத்தில் ஒரு சதவீதத்தைக் கொண்டு, சூதந்திரம்
பெற்றுக் கொடுத்த ஜனநாயகத்தில் வறுமையை அனுபவிக்கின்றனர்.